

[Vesterager.]

Under disse Forhold er det umuligt for mig at gennemgaa et saa vigtigt Forslag Paragraf for Paragraf. Jeg maa hævde, at det er en Ret for Folketingets Medlemmer, at de dog maa have Lov til at se paa Sagen, før man angriber os saa voldsomt, som Ministeren her har gjort.

Undervisningsministeren (Borgbjerg):

Hvis de ærede Medlemmer virkelig havde fulgt og arbejdet med i Sagen i de halvtredie Aar, den har foreligget for den danske Rigsdag, ja, blot hvis de ærede Medlemmer havde fulgt Behandlingen i Landstinget, ja, blot hvis de bagefter havde læst Landstingstidendens Referat af denne Sag, saa havde de været inde i den, og saa havde Tiden fra Onsdag Eftermiddag til Tirsdag Morgen været mere end tilstrækkelig til, at de kunde have stillet værdige og sømmelige Ændringsforslag.

Christmas Møller: Hverken mit Parti eller jeg beklager os over, at der sluttes Forlig, og at Forlig er aftalt. Det har jeg selv været med til, og da jeg var med til det, sagde jeg i det første Udvalgmøde, der havde med den Sag at gøre, overfor det Parti, som ikke var med: Ændringer kan kun ske, hvis alle tre Partier, som har sluttet Forliget, er enige om det. Det er ligetil, saaledes maa det være. Men Ministeren kan jo se, hvilke Makkere han har denne Gang af de Ændringsforslag, hans tredie Parti har stillet.

Det, jeg har beklaget mig over, er Undervisningsministerens uanstændige og usømmelige Angreb paa mit Parti angaaende vort Arbejde her i Tinget og vort Arbejde i det hele her i Rigsdagen. Saa snart det overhovedet viste sig, at der forelaa et helt nyt udarbejdet Forslag, saa anmodede vi her fra Folketinget om at faa det. Naturligvis fik vi det ikke. Og Undervisningsministeren gør virkelig baade sig selv og Rigsdagen liden Gavn ved at fremdrage dette, at et Medlem af Landstinget kan være væk nogle Dage, som et Udtryk for, at han ikke passer sit Arbejde, og at han ikke er med i sit Arbejde.

Endvidere har jeg vendt mig mod den usømmelige Maade, paa hvilken Undervisningsministeren tog nogle ganske enkelte Paragraffer frem, hvor der kunde være en eller anden Fejl af en eller anden Karakter. Jeg tror, at hvis jeg undersøgte det Lovforslag, man her staar overfor at vedtage, saa kunde jeg stille en Række Spørgsmaal til Ministeren om Forstaaelsen og Fortolk-

ningen af det, hvor jeg paa nøjagtig samme Maade, som Ministeren gjorde ved vort Ændringsforslag, kunde trævle det op.

Undervisningsministeren (Borgbjerg):

Hvis det ærede Medlem havde været i Stand dertil, saa skulde han have sørget for selv at gøre det eller ladet nogle af sine Meningsfæller gøre det, men de har aldeles ikke gjort det.

Usømmeligheden og Uværdigheden viser jeg stadig tilbage, hvorfra den kom. Det var en Beskyldning fra det ærede Medlem Hr. Vesterager paa et ganske uhjemlet Grundlag. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Tale om, at der forelaa pludselig et helt nyt Forslag i det andet høje Ting, hører heller ingen Steder hjemme. Allerede her i Folketinget var alle Partier enige om at stille deres Ændringsforslag i Form af et „Lovforslaget affattes saaledes“. Det, der skete i Landstinget, var kun, at man fulgte den Form og i Stedet for at stille enkelte Ændringsforslag til Regeringens Forslag, udformede man sine Ændringsforslag i samme Form, som ogsaa de Konservative havde gjort det her i Fjor. Det var ikke noget helt nyt Forslag, det var nogle Ændringer i det foreliggende Forslag, hvor man fra begge Sider kom hinanden endnu nærmere end i Folketinget, hvor vi, som jeg i Fjor sagde ved tredie Behandling, var kommet hinanden saa nær, at jeg haabede paa et Resultat ved fortsat Forhandling.

Disse Forhandlinger er ikke foregaaet i et privat Hjem, men i Rigsdagen, vi har talt sammen, det har vi jo Lov til at gøre, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller taler jo ogsaa, naar han møder en Rigsdagsmand, med ham. Der er ikke ført en eneste Forhandling i et privat Hjem. Vi har talt sammen et halvt Aar, vi har gjort det i Udvalg og ved Samraad, og vi har søgt at nærme os saa meget, at det, der manglede i Folketinget, nu er blevet til, at vi mødtes. Det er det hele. Resultatet foreligger i den Form, som det ærede Medlem selv benyttede i Fjor. Der er derfor intet Grundlag for det ærede Medlems Kritik ved denne Lejlighed. Men der er aabenbart gennem det ærede Medlems umaadelige Hefthighed, gennem hans Lyst til at bruge de Ord mod mig og yderligere at skærpe de Ord, som det ærede Medlem Hr. Vesterager har brugt, Tegn paa, at det ærede Medlem og hans Parti staar overmaade slet i denne Sag, og det kan de takke deres Udvalgsmedlemmer og deres Ordfører for.